

УДК 821.111(73)'06-32-93

С 24

*Серію «Пригодам час»
засновано 2022 року*

BELLA SWIFT
THE LLAMA BRIDESMAID

ORCHARD BOOKS

First published in Great Britain in 2019

by Hodder & Stoughton

Text copyright © Hodder & Stoughton Ltd, 2019

Illustrations copyright © Hodder & Stoughton Ltd, 2019

Особлива подяка Енн Мері Раян

Ілюстрації Ніни Джонс і Artful Doodlers

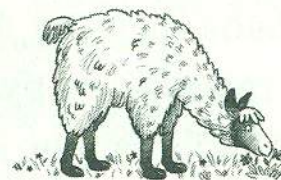
ISBN 978-617-8280-37-6

ISBN 978-617-8248-09-3 (серія)

ISBN 978-140-835-957-0 (англ.)

© Підгорна Ю. В., пер. з англ., 2021

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2025

Розділ перший

Лама Лулу скубнула жмут тра-
вички і роззирнулася полем. На ви-
гоні пустували ягнята, а поруч су-
мирно паслися їхні матері-вівці.
Від подуву лагідного вітерцю тан-
цювали нарциси, а з яблунь, наче
конфеті, осипалися рожеві пе-
люстки. Лулу обожнювала весняну
пору, бо саме навесні на Яблуневій
фермі було напрочуд гарно.

Хлопнули двері фермерського
будинку, і Лулу зацікавлено під-

вела голову, посмикуючи довгими пухнастими вушками. З кам'яної будівлі вийшов фермер Джеймс із ящиком інструментів у руках, а слідом за ним вибіг чорно-білий пес породи бордер-колі. Фермер був у джинсах, на голові — кепка поверх скуйовдженого рудуватого волосся.

Він був іще не старий, але виглядав утомлений і здавався сумним. Лулу вже давно не бачила його усмішки — зазвичай він усміхався, коли помічав свою дружину Рейчел з ламою. «Команда мрії» — піддразнюючи, називав він їхню парочку.

А тепер здалося, що він узагалі не помітив Лулу, коли відчинив ворота і вийшов на поле.

— Агов, Шеймусе! — гукнула Лулу вівчарку. — Куди це йде фермер Джеймс?

— Лагодити паркан на верхньому пасовищі, — поважно відповів Шеймус.

— Може, я чимось допоможу? — радо запропонувала Лулу.

— Ти? — перепитав Шеймус. — Я так не думаю.

Фермер свиснув, і вівчарка слухняно потрюхикала до нього.

Лулу дивилася, як вони крокують через поле. Вона заздрила Шеймусові і його важливій роботі — допомагати фермерові Джеймсу. Лулу теж любила допомагати, але зараз їй рідко випадала така нагода.

На іншому боці подвір'я ферми, пандусом, прибудованим до маленького дерев'яного курника, повагом спускалися кури. Останньою з'явилася подруга Лулу — квочка Моллі, а за нею її четверо пухнастих жовтеньких курчат — Поллі, Доллі, Лоллі та Піп.

Лулу просунула довгу шию крізь паркан.

— Доброго ранку, дами! — гукнула вона. — Як ваша малеча?

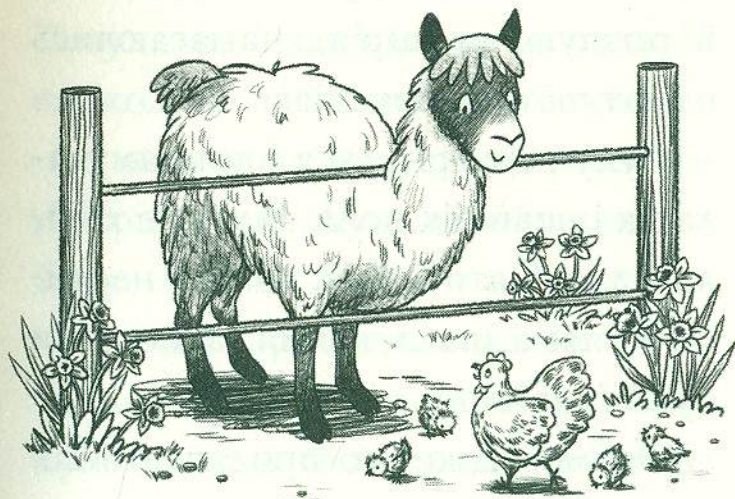
— Чудово, — відповіла Моллі, сяючи гордістю і дивлячись на свій

виводок. Курчата порпалися в землі в пошуках личинок.

Одне курча відійшло далеко.

— Піпе, повернися! — покликала Моллі, поспішаючи до пташеняти.

Ряба курка з пухнастим пір'ячком на ногах блукала подвір'ям, зазираючи за стару шину і тюки сіна.

— Ти щось загубила, Марто? — спитала Лулу. — Я можу допомогти пошукати.

Марта похитала головою, і її червоний гребінець загойдався з боку в бік.

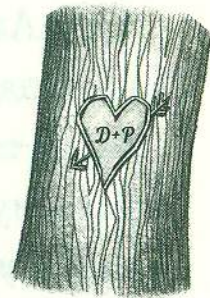
— Ні, дорогенька. Я просто шукаю затишне місце, щоб знести яйце.

Урешті-решт Марта вилізла на тачку із сіном. Курка покрутилася і розпушила пір'я, намагаючись влаштуватися зручніше.

Лулу розвернулася і попрямувала на інший бік поля. Вона не хотіла відволікати курей, коли ті неслися, — лама знала, якими важливими були їхні яйця.

Фермер Джеймс продавав яйця сільській крамниці.

Лулу зупинилася в тіні яблуні, що квітла солодким запашним рожевим цвітом. У корі дерева було вирізано серце, а в ньому — ініціали *D+P*. Лулу знала, що ці літери означали імена Джеймса і Рейчел.

Дружина фермера була доброю і лагідною.

Вона знала, де лама любила, щоб її чухали, і завжди приносила їй смаколики — яблучні скибочки.

А найкраще було те, що іноді вона брала ламу Лулу із собою на роботу.

Рейчел працювала із хворими і проблемними дітьми. Коли Лулу приходила в гості, дитячі обличчя аж сяяли від радості. Усім подоба-